

De Zonekrant

KERK & leven

Uittreksel artikels 2025 - week 34

VAKANTIEGENOEGEN 2025 (2)
HERBESTEMMING AVANT LA LETTRE

De later gebouwde en grotere San Francisco-kerk

@ Linda Verdickt

Deruta is de hoofdstad van de Umbrische keramiek. De oude stad ligt boven op een heuveltop, en in het kleine centrum vind je het ene keramiekwinkeltje naast het andere. De fabrieken zelf, die vroeger ook in de stad gevestigd waren, liggen nu in de buitenwijken beneden aan de heuvel. Er is ook een mooi keramiekmuseum.

Boven één van de winkeltjes, die allemaal volgepropt zijn met grote en kleine maar vooral breekbare spullen, staat een opschrift in het Latijn : “Unus panis omnibus” (“Eén brood voor allen”).

Het opschrift boven de bakkerij / souvenirwinkel
© Linda Verdickt

Onze toeristische gids leert ons dat hier vroeger een bakkerij geweest is. Maar ooit was dit gebouw een kerk, die dateerde uit het jaar 1063, en die gewijd was aan de aarstengel Michaël, naar wie ook de vlakbij gelegen toegangspoort van de stad genoemd is. Toen de kerk in onbruik raakte (waarschijnlijk nadat vlak bij de veel grotere kerk van Sint-Franciscus werd gebouwd), werd ze omgebouwd tot een bakkerij, waar brood gebakken werd. Toch nog ergens een link met de kerk ? Wanneer de bakkerij souvenirwinkel geworden is, is ons niet bekend. Er worden nu o.a. keramieken kerststalletjes en kerstballen verkocht.

De souvenirwinkel / bakkerij / kerk © Linda Verdickt

Of deze “herbestemming” van de kerk in die tijd veel commotie heeft veroorzaakt, weten we niet. Misschien was de bevolking wel heel blij met een bakkerij in het dorp. Alleszins was er nog een kerk in het dorp, gewoon aan de andere kant van het plein.

Constant

CURSIEF DE ROK

Tijdens de maand juli ondernamen Lieve en Kris hun 26^e “Camino-stapvakantie”. Dankzij een “blog” en door middel van een voortreffelijke fotoreportage voorzien van korte commentaren hielden zij het thuispubliek op de hoogte van hun energie-intensieve reiservaringen. Op 12 juli stonden beiden toevallig in de Capilla del Santissimo de la Sangre in Torijos (Toledo) waar Lieve een foto nam van een (naar onze normen) merkwaardig kruisbeeld. De figuur van Christus er op bevestigd is immers niet voorzien van een (al dan niet) schamele lendendoek, doch wel van een kledingstuk dat zich nog het best laat omschrijven als een ...klokrok, van het middel tot net onder de knieën.

© Lieve Heiremans

Ter plekke bleken onze koene stappers volgens hun blog niet direct een afdoende verklaring hieromtrent te kunnen vinden. Ondanks enig zoekwerk op het internet vind ik er eerlijk gezegd ook geen, tenzij dan dat het beeld einde 16^e eeuw werd geschonken door de familie Cabrero, afkomstig van Torijos, maar uitgeweken naar Mexico, alsook dat het aldaar liefdevol werd vervaardigd door plaatselijke ambachtsslui uit een mengsel van vezels voornamelijk afkomstig van de maïsplant;
(zie website Hermanidad Stmo. Cristo de la Sangre de Torijos | ParroquiaTorijos)

Mijn (eventueel volkomen foutieve) indruk is dat In Torijos men voor het overige zo gewoon is geraakt aan het concept van het beeld dat bij wijze van spreken de geheimen- of het mysterie om het zo te zeggen- van de rok geen ontraadseling behoeven. Aan het beeld van de Christus “met rok” worden nochtans wonderen toegeschreven zoals het genezen van kreupelen en het zou in het verleden ook werkzaam zijn geweest bij het bestrijden van een plaatselijke sprinkhanenplaag. Nu ja, men kan ook zeggen: waarom zich over een toevallige rok druk maken? Bovendien dan nog een Spaanse (of Mexicaanse?) rok.

In onze kontrijen is er evenwel ooit iets overkomen waarbij, jawel, een rok een meer dan bijzondere rol heeft vervuld. Ik wist er zelf totaal niets van ...tot de zondagsviering van 27 juli jl. in Relegem. Er was toen een gebedsintentie voor echtgenoten Hendrik De Pauw en Marie Louise De Prins. Dit verklaarde allicht de aanwezigheid van hun zoon Marcel De Pauw, missionaris van het Heilig Hart -orde Missionarii Sacratissimi Cordis Iesu- of afgekort MSC- met vaste stek in het MSC-huis Borgerhout, maar ook geboren in Relegem tijdens de tweede wereldoorlog, priester gewijd in het woelige jaar 1968, gekend als gewezen adjunct van de hulpbisschop Vlaams-Brabant en Mechelen, en nog steeds diegene die de pauselijke catechesemomenten uit het Italiaans naar het Nederlands vertaalt (zie Otheo). Toen ik net voor de viering met (onze jonge) lector Nicolaas even wilde aftoetsen of deze nog vragen had over de teksten van de viering, bleek hij in een gemoedelijk gesprek verwikkeld met de heer De Pauw gaande over gebeurtenissen die zich weleer in Relegem hebben afgespeeld. Onderwerp van het gesprek bleek het militair domein in Relegem, inmiddels sinds ettelijke jaren omgeturnd tot o.m. het Provinciaal Instituut voor de Vorming en Opleiding (PIVO). Samen met Nicolaas vernam ik dat ooit een kazerneoverste het in zijn hoofd haalde een heuvel aan te leggen bestemd voor schietoefeningen... “met scherp”, terwijl in de wijde omgeving het boerenfolk naarstig aan de slag moest gaan met het bewerken van de akkers. Op een dag gebeurde het dat een soldaat, uiteraard toevallig, dermate naast de roos schoot dat de afgevuurde kogel zich een baan sloeg over de heuvel heen om terecht te komen...in de rok van vertellers moeder, haar kledingstuk scheurend, om rakelings de onderste ledematen als het ware bij wonder “voorbij te schieten”. Het voorval bleef niet zonder gevolgen. Het veroorzaakte heftige deining in het hele dorp. De gemoederen raakten zelfs zo verhit dat een aantal solidaire boeren, onversneden gelovige mensen,

doch nu gewapend met hun rieken, zich kordaat toegang forceerden tot de kazerne, een onderhoud met de (toen allicht niet toevallig) Franstalige commandant afdwongen en deze lieten weten--zij het in hun Brabants dialect doch in niet mis te verstane plastische bewoordingen- dat indien de schietoefeningen onverkort bleven doorgaan, het dwaze hoofd van de overste mogelijkerwijze als doelwit ging eindigen van hun aangescherpt landbouwgereedschap. De schietoefeningen met scherp, na rijp beraad, stierven bij weeromstuit een stille dood, zodat het vredige Relegem zonder verdere tragische ontwikkelingen terug kon overgaan tot de orde van de dag.

Mijn relaas ontbeert allicht de kleurrijke omschrijving die Nicolaas en ikzelf van het voorval persoonlijk mochten ontvangen. De vraag is niettemin welke

geheimen sommige plaatsen, zelfs het PIVO, niet kunnen verbergen? Niets vermoedende voorbijgangers of bezoekers zullen er uit onwetendheid niet bij stilstaan. Wat niet wegneemt dat alhier ooit de voorzienigheid de rok van een brave boerenvrouw heeft aangewend als veilige bescherming tegen soldateske roekeloosheid. Het is mij voor het overige niet echt duidelijk hoe het komt dat binnen het tijdsbestek van een tweetal weken aan de ene kant het raadsel is opgedoken van een Christus "met rok" te vinden in de Capilla del Santissimo de la Sangre, en aan de andere kant een spontaan herinneringsmoment ter sprake kon komen bij monde van een missionaris van het Heilig Hart van Jezus, met uitgerekend een rok in de hoofdrol. Laat ons maar zeggen dat het allemaal berust op toeval.
Johan

Stilstaan bij het Evangelie:

Homilie van: NEGENTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR

WEES NIET BANG, KLEINE KUDDE

Evangelie (Lucas 12, 32-40)

“Wees niet bang, kleine kudde, want jullie Vader heeft jullie in zijn goedheid het koninkrijk geschonken.

Verkoop je bezittingen en geef het geld aan de armen.

Maak voor jezelf een geldbuidel die niet verslijt, een schat in de hemel die niet opraakt, waar een dief niet bij kan en die door geen mot kan worden aangevreten.

Waar jullie schat is, daar zal ook jullie hart zijn.

Sta klaar, doe je gordel om en houd de lampen brandend, en wees als knechten die hun heer opwachten wanneer hij terugkeert van een bruiloft, zodat ze direct voor hem opendoen wanneer hij aanklopt. Gelukkig de knechten die de heer bij zijn komst wakend aantreft. Ik verzeker jullie : hij zal zijn gordel omdoen, hen voor de maaltijd nodigen en hen bedienen. Gelukkig degenen die hij zo aantreft, ook al komt hij midden in de nacht of kort voor het aanbreken van de dag. Besef wel : als de heer des huizes had geweten op welk uur de dief zou komen, dan zou hij niet in zijn huis hebben laten inbreken. Ook jullie moeten klaarstaan, want de mensenzoon komt op een tijdstip waarop je het niet verwacht.”

“Wees niet bang, kleine kudde.”

Aan dit zinnetje wordt in de commentaren bij het evangelie van vandaag meestal niet veel aandacht geschonken. Toch is het vandaag de dag zo actueel ! Want een kleine kudde zijn we, zeker als we kijken naar het aantal mensen in de zondagsviering. En dat zijn dan bijna allemaal oude mensen. Wat gaat er na ons gebeuren met het geloof, met de kerk...?

In de tweede lezing van vandaag (brief aan de Hebreeënen 11, 1-2. 8-19) vertelt Paulus over Abraham en Sara, ook twee oude mensen : volgens de Thora zou Abraham 175 jaar oud geworden zijn, en zou Sara 90 geweest zijn toen Isaac geboren werd. Je ziet het : zelfs op hoge leeftijd kan je nog vruchtbaar zijn in deze wereld.

Abraham en Sara hebben, vertrouwend op Gods belofte, zonder schrik hun vertrouwde land verlaten, om op weg te trekken naar het Beloofde Land, een nieuw land, een nieuwe toekomst. En door hun geloof is hun hoop werkelijkheid geworden : ze kregen een zoon, en een nageslacht talrijk als de sterren aan de hemel. Ze waren mensen van de weg, mensen die op weg gingen, op weg durfden gaan, naar een land dat ze niet kenden.

En tot hen, tot zijn leerlingen, en tot ieder van ons, zegt Jezus vandaag : “Wees niet bang, kleine kudde.”

“Wees niet bang, kleine kudde.” In het begin was het inderdaad maar een kleine kudde. Maar denk aan dat mosterdzaadje !

“Wees niet bang, kleine kudde.” Wees niet bang om, zoals Abraham, op weg te gaan, nieuwe wegen te gaan, ook al weet je niet waarheen het uiteindelijk zal leiden. In de jaren zestig sloeg onze kerk nieuwe wegen in, er werd gezocht naar nieuwe vormen van kerk-zijn, naar nieuwe catechese en vieringen, naar nieuwe gebedstaal. Zoveel jaren later gaat dat zoeken nog steeds door.

“Wees niet bang, kleine kudde.” Een crisistijd voor de kerk kan ook een tijd van bezinning zijn, een tijd van genade. Wat verlangt God eigenlijk van zijn kerk ? Wat is het wezenlijke ? Allicht dient de kerk zich te ontdoen van het kleed van macht en rijkdom, en weer de pelgrimsmantel aan te trekken, op weg te gaan, op weg naar de “armen”.

Het zou 365 keer voorkomen in de Bijbel : “Heb geen angst.”(of een variant). Ik heb het niet nageteld. En voor een schrikkeljaar zal dat dan ook wel gelden.

In de eerste brief van Johannes schrijft hij (4, 18) : “De liefde laat geen ruimte voor angst; volmaakte liefde sluit angst uit, want angst veronderstelt straf. In iemand die angst kent, is de liefde niet tot volmaaktheid gekomen.”

En paus Johannes XXIII heeft ooit gezegd dat het tegenovergestelde van ‘geloof’, niet ‘ongeloof’ is, maar angst : “Wie echt gelooft, heeft geen angst.”

Daarom : “Wees niet bang, kleine kudde”, wees niet bang om getuigend in de wereld te staan. Want geloof, hoop en liefde, zijn de fundamenteën van het rijk Gods. Maar dit wordt geen werkelijkheid door prevelend de aktes van geloof, hoop en liefde te bidden, maar wel door daadwerkelijk hiervan te getuigen.

Laten we op weg gaan, al is het met een stok of een rollator, want door geloof, hoop en liefde gestalte te geven in deze wereld, zal het rijk Gods beetje bij beetje werkelijkheid worden rondom ons. Alleluia !

Constant

Overleden

WEMMEL, Sint-Servaas

Mevr. Maria (Ria) Schobben, echtgenote van Leo Leroy, geboren te Jette op 30 maart 1942 en overleden te Humbeek op 3 augustus, wonende Rassel, 49.

Mogen zij rusten in vrede...

Vieringen van de komende zondagen

Twintigste zondag door het Jaar

BRUSSEGEM, Sint-Annakapel

Dinsdag, 19 augustus

19.00u: Eucharistieviering

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 17 augustus

11.30u: Eucharistieviering

Intenties: Jules Van den Eynde en Denise De Volder
Deze Eucharistieviering wordt opgeluisterd door enkele muzikanten van het Conservatorium van Brussel. Na de Eucharistieviering wordt aan elke kerkganger een koffiekoek met koffie aangeboden.

OSSEL, Sint-Jan de Doper

Zondag 17 augustus

Geen viering

RELEGEM Sint-Jan de Doper

Zondag 17 augustus

10.30u: Eucharistieviering

Misintentie: Gustaaf De Hauwere en Maria De Knop

Lector: Sofie Vanden Broeck

Misdienaars: Nathan en Jona

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 16 augustus

Geen viering

Zondag 17 augustus

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 17 augustus

10.30u: Dienst Woord en Communie

Eenentwintigste Zondag door het Jaar

BRUSSEGEM, Sint-Annakapel

Dinsdag, 26 augustus

19.00u : Eucharistieviering

Intentie: J.P. Cooreman, Julia Wijns, Jan Van Hove en David Van den Eynde

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 24 augustus

Geen Eucharistieviering

OSSEL, Sint-Jan de Doper

Zondag 24 augustus

9.00u: Eucharistieviering

Intentie: Maurits Stevens en Rosalie Van den Bossche, Jeanne Verdoodt

Lector: Yves Van der Putten

RELEGEM Sint-Jan de Doper

Zondag 24 augustus

10.30u: Eucharistieviering

Intentie: Jan Van den Bossche, Madeleine Franssens en hun dochter Linda Van den Bossche

Lector: Lieve Heiremans

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 23 augustus

17.30u: Eucharistieviering (N)

Zondag 24 augustus

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 24 augustus

10.30u: Eucharistieviering

Intentie: O.L.V. van Altijdurende Bijstand, uit dank